

Gái Hà Nội

Thơ Vui. Trần Quốc Bảo

Gái Hà Nội

Hà Nội, băm sáu phố phường,
Biết bao gái đẹp, nồn nường “Hoa khô”!
Lại nhiều cô tựa “Hoa hôi”,
Chọn sao vừa ý... để rồi nên duyên?

Gái Hàng Ngang, ngó dịu hiền,
Thế mà ngang ngược, muốn điên cái đầu!
Gái Hàng Than, da mực tàu,
Mỗi khi nổi nóng, khiến dầu lửa sôi!
Đa tình nhất, gái Hàng Vôi,
Trầu cau kết hợp, nên đôi vợ chồng.

Êm đềm, là gái Hàng Bông,
Nhẹ nhàng ấm áp, muốn bông trên tay!
Hàng Trống, gái thích múa may,
Hợp hành đình đám, là hay to mồm!
Gái Hàng Thùng, bự một ôm,
Uống nước cả vại, ăn cơm cả nồi!

Gái Hàng Mắm quá là hôi!
Đẹp thì có đẹp, nặng mùi khó ưa.
Gái Hàng Mã, tính lọc lừa,
Dối gian che mặt, chẳng chừa một ai!
Sắc sảo, cô gái Hàng Gai,
Có tài châm chích, có tài điêu ngoa!

Gái Hàng Muối rất mặn mà,
Chữ “ân”, chữ “ái” thật là thủy chung!

Hàng Đào, gái xinh vô cùng!
Như hoa mơn mớn, trên vùng Thiên Thai.
Hàng Vải, gái đẹp lại tài,
Thêu thùa, kim chỉ vá may chuyên cần.

Gái Hàng Bạc, chớ đến gần,
Bạc tình, bạc nghĩa, chỉ cần tiền thôi!
Nhõng nhẽo là, gái Hàng Rươi,
Gái trắng Hàng Bột. Gái lười Lãn Ông.
Vàng da, cô gái Hàng Đồng!
Hàng Bún, Hàng Cháo, gái trông quē mùa.

Gái Hàng Đường, giữ nếp xưa,
Giống như Hàng Chuối, tánh ưa ngọt ngào!
Gái phố Lò Đúc, rước vào,
Là rước máy để, ào ào đông con!
Yêu đời, ai muốn sống còn,
Mà lấy phải gái Hàng Hòm là tiêu!

Hà Nội phường phố còn nhiều...
Đông dài kẻ lẻ... đặt điều mà chơi!
Thơ vui mua lấy nụ cười,
Xem qua rồi bỏ!... cho đời vô tư!

Trần Quốc Bảo